

Під розвагу всім членам „Общества Русских Братств“.

Недавно писала „Свобода“ правду: „Ты, хлопе, плати, а пани вже порухують твої гроші“. Той засади тримаєся Головний Уряд Общества, котрий насє всіх членів видно уважає за „баранів“ а може за дойну корову, бо почавши від кінця Нюембра 1902 року до днєсь не оглошує жадного справозданя касового зь розходів. Такеж Гол. Конвенція ухвалила не на сміх § 24, після котрого Гол. уряд єсть обовязаний вь органі Общества при кінці кожного мѣсяця здавати справозданє о стані каси и скілько членів є вь Обществі.

Мы хлопцы-робітники тяжко працюємо на той центъ и платимо до Общества нашу кєрвавицю, длятого маємо право допомогати ся вь Гол. уряді, де суть наші центи и кілько єсть вь касі, тай чи є який центи и на що видані? Но на томъ не конецъ. Може всі члєны Общества, ще не знають, то я пригадую, що головний урядники якъ де будѣ вьдуть вь справахъ Общества, то побірають зь нашої каси по \$5.00 денно и вертаны тикет! А може за богато вьдять за наші гроші, и длятого не мають часу зробити справозданя касового, за Децемберъ, Януаръ, Фебруаръ, Марецъ и Априль. А для кого конвенція ухвалила § 26? Таке тамъ стоить, що контрольная комісія має що три мѣсяцѣ контролювати касу!

Вже незадовго мине рікъ, а „наша хлопска“ контрольная комісія спить, и добра намъ хлопамъ за те научка, бо нѣколи богачъ шляхтичъ-хочацковий, не бувъ и не буде приятелемъ хлопа!

Протестъ противъ самоволья Головного Уряду „Общества Р. В.“

Я підписаний членъ „Общества Р. В.“ негоджу ся зь самовольнымъ шляхоцко-паньскимъ газдованемъ нашими грошми вь Обществі, и протестую:

1) Противъ самовольного поступку троихъ панівъ-урядників: Іоана Ж. Смита, Юрія Вретьяка и Іоана Шмайды. Они не мали нѣякого права безъ вѣдомости Гол. Конвенції установляти такъ високу пенсію для секретаря т. е. 45 долларівъ мѣсячно!

Всімъ намъ вѣдомо, що Гол. Конвенція ухвалила секретарю 25 дол. річно, и 5 дол. вьдъ кожного нового Братства, и того не смѣ нѣхто касувати, тільки Гол. Конвенція, бѣльше нѣхто, хотийбы бувъ незнати якимъ богачомъ, бо богачъ и бѣдний однаково платитъ до Общества.

Кому лежить на серці будущність и добро всіхъ членівъ Общества, то повиненъ такъ само запротестувати противъ самоволья гол. урядників, а якъ не послухаютъ нашего голоса, то треба скликати надзвичайну Конвенцію и панівъ скинути, а выбрати самыхъ хлопівъ-робітників.

2) Протестую противъ теперѣшного способу выдаваня „Правды“ яко органа Общества, бо „Правда“ очевидно ширить и хвалить цареславие и цареславного батюшку, такого якъ о. Товтъ, котрый першій за провадивъ цареславие вь Америцѣ и вь рѣдъ розбивъ, то єго подѣ небеса хвалить, а всіхъ нашихъ галицкихъ народныхъ священниковъ, котрі працюють зь народомъ и для народу, очерняє и обкладає невинно болотомъ! Длятого „Правда“ не є газета хлопка, але поповско-цареславна, и єй редакторъ, чоловікъ безъ всякої науки и простака, мы хлопцы не повинні ані слухати ані поважати.

Жаденъ уличникъ вь Америцѣ не поваживъ бы ся вь стані паномаъ таке сказати якъ органъ Общества выдрукувавъ вь ч. 13. стор. 3. колюмна трета, вь 21 рядку зь долу.

Длятого я публично вьзиваю теперѣшну редакцію „Правды“, абы менѣ бѣльше своєю газетою не прислала, бо она понижає всяке чувство релігійно-моральне, и єще бѣльше нашому неперсвѣчену Русинови загамеэе розумъ, и такъ довго не хочу оскверняти своихъ рукъ тою „газетою“ якъ довго буде виходити вь такѣмъ душі якъ до теперѣ.

До Общества я належу и дальше хочу належати, але если буде лѣпшій порядокъ.

ДМИТРО ВАНЬКО,
членъ „Общества Р. В.“

Jersey City, N. J. 29-го Априля 1903 р.

*) Минушого тиждня оглошує „Правда“ справозданє допора за Децемберъ и Фебруаръ зь минушого 1902 року!! — Ред.

усѣхъ націй розвивають жваву агітацію противъ сего нового нападу збожєвѣхъ тузовъ на „кпшеніє“ міліонівъ нуждарѣвъ, — и певне займуть вѣдповѣдне становище вь парламенті.

Вь Угорщині ще горше, якъ вь Австрії. Тамъ опозиція нѣякъ не хоче ухвалити нѣ бюджетової провизіи нѣ рекрута, такъ що сєи весны навѣтъ бранка не вѣдбудеть ся. Зь угоды мѣжъ Австрією та Угорщиною тамъ такожъ невдоволені и по краю йде агітація за економічною самостійностію Угорщини и економічними розрывомъ зь Австрією. Крѣмъ того вь краю йде горяча агітація противъ цѣсарьского гимна „Боже буди покровителя“... Отъ дождавъ ся Францъ Йосифъ I. на старій лѣт! Вступавъ на тронъ середъ революційныхъ рухівъ тай мабуть пойдє до могилы при звукахъ тої самой „музики“... Кобы не та величезна пенсія, яку бере, то й цѣсаремъ не вартѣ-бъ бути...

Вь Галичині вѣчно говорять про змѣну намѣстника, хочъ зь другого боку підносять, що ся справа не буде погоджена швидше, якъ вь осєни. Мѣжъ кандидатами высувають такожъ графа Казимира Баденього, того самого, що вже разъ бувъ намѣстникомъ Галичины, а потѣмъ президентомъ міністрѣвъ и 1898 р. зь соромомъ мусѣвъ зрезигнувати зь тої посады.

Страйки

зачинають уже теперъ прокидувати ся то тутъ то тамъ, хочъ властиві роботы вь поли ще не зачались. Отъ вь найновѣйшѣмъ часѣ хотѣла застрайкувати двѣрська служба вь Стояновѣ каменецкого повѣта, але страйкъ розбивъ ся „о бракъ солідарности. Колькохъ наймитѣвъ не хотѣло пристати до страйку, тожъ репѣтъ не лишилось нѣякого анышого, якъ вернути до работы. Але навѣвъ пошлѣ ще передъ тымъ до староства на скаргу на дѣдича, а староста — замкнувъ ихъ до арешту. Таксамо вь Угерску стрийського повѣта радили селяне надъ страйкомъ, але подѣ впливомъ староства до страйку покій-що не прийшло. Якъ бачите, староство робить зѣ страйкуючими чи тамъ охочими до страйку „коротку сграву“. Коли-жъ то хлопцы и загаломъ весь робучій народъ додумаєсь до того, що треба вже разъ зробити „коротку справу“ зѣ всіми панами та ихъ люкаями?!... А часъ бы вже!

Польска газета „Rolnik“ обрахувала вь 14. числѣ зь сего року, що робітники, сьправдженіи зь заходною Галичины до Схѣдної, коптувати ме дѣдича 1 корону и 73 сотикѣвъ. Якъ бачите, кобы паны-дѣдичѣ хотѣли тільки платити мѣсечевому населєню, то поки-що и безъ страйковъ обійшло бы ся.

„Народна канцелярія“

бюро порады вь справахъ публичної натуры, заложєне руською національно-демократичною партією, достала за два мѣсяцѣ (лютий и мартъ) свого истно вьяня 631 письменныхъ и 35 устныхъ зголошенъ до погодженя, що найлѣпше вказує про потребу такої институції вь насъ.

Незвичайный процесъ выточила львѣвська прокураторія редакторѣвъ „Гайдамаковъ“ п. Михайлови Петрицькому, а именно обжалувала його за карыгодность змѣсту статей, сконфіскованыхъ вь рѣжнихъ числахъ „Гайдамаковъ“. Єсть се повтаряємо, незвичайна рѣчь, бо вь Австрії водить ся такъ, прозвычайно за сконфіскованій статі редакторъ повесить лишь ту кару, що весь накладъ газеты нищать, коли, очевидно достануть вь руки. Але „w Polsce jak kto chce“ и львѣвська прокураторія поступила собѣ инакше.

„Слуги Христовы“

Теперъ у насъ голосно про „бунтъ“ селянъ вь Залучу, сьнятинського повѣта, який выбухъ изъ-за церковныхъ вѣдносинъ. Вь Залучу бувъ админістраторомъ парохіи о. Юревичъ, котрый своимъ поведєнемъ такъ утишѣвъ зьєднати собѣ селянъ, що конче хотѣли мати його парохомъ. Але о. Юревичъ не сподобавъ ся мѣсечевому дѣдичеві Кпшиштофовичеві, и той надавъ презенту не йому, а сынові свого економѣ о. Саглієві. Просьбы селянъ нѣчого не помогли, — нарештѣ темній, не знаючи законѣвъ люди поставили не допустити силою до церкви нѣякого анышого сьвязьеника крѣмъ о. Юревича. Наслѣдокъ того такий, що жандармерія звєла до церкви силою нового админістратора о. Вѣлинського, колькадесять хлопівъ сидѣти вь арештѣ, а вь селѣ вѣйско. Зовсѣмъ, немѣвъ бы огнемъ и мечемъ навертапо погань...

Польска опозиційна газета „Monitor“ доносить про такий випадокъ: Вь селахъ Раковѣ и Надѣвѣ долиньского повѣта єсть парохомъ о. Савинъ Теодоровичъ а сотрудникъ о. Олександръ Кваснюкъ. Недавно о. Теодоровичъ мусѣвъ перебути довшій часъ у львѣвскѣмъ шпиталі, а за той часъ усѣ душпастирскіи функції справлявъ о. Кваснюкъ. Д. 10. сего мѣсяця вертавъ вѣнь зь Надѣва до Ракова зь хлѣбомъ, який знесли надѣвскіи селяне на водираву за помершихъ. Того самого дня вертавъ зѣ шпиталі о. Теодоровичъ, котрый вразъ зь двома синами гимназистами та ихъ товаришемъ напавъ коло 2. години пополудни на о. Кваснюка и середъ сваривъ та бойки вѣдобривъ у него кольканайцятѣ хлѣбѣвъ. Ажъ хлопцы освободили сотрудника вѣдъ „опѣки“ пароха. Опѣсля хотѣвъ о. Теодоровичъ напасти ще на дѣмъ о. Кваснюка и забрати рѣшту хлѣба, але сєй замкнувъ ся и такъ уратувавъ ся.

Фактъ сєй такий звѣрскій, що нѣякихъ поясненъ не треба. Згадуємо лашє, що дѣяло ся сє вь ХХ. столѣтї, вь цивілізованій країнѣ, межі двома сьвященниками, подчасъ великодного посту, на 9 днѣвъ передъ воскресєнемъ Христовымъ...

21. цѣтня, 1903. р. М. Л.

Дописи.

Зь Нью-Йорку, Н. Й. Сьвяченє.

Вь недѣлю Тѣмону о. г. динѣ 5.30 по пол. зѣбрало ся поважєе число гостей вь приватной галл. (2 пов.), 1339 Ave. А вь Нью-Йорку. О. Н. Подгорєцкій поєспивъ

значѣє „Сьвяченого“ вь своімъ вступномъ словѣ, высказавъ радѣсть и подяку ньюйорскимъ сестрамъ зь горы мѣста, а особливо комитетовымъ пп. Маріа Тузъ, Аннѣ Медвѣдѣ и Иванови Парилякови, за те що старались, абы все выпало якъ найкраспє. — Опѣсля джерзисетскій хоръ подѣ управою п. Юрія Подсѣдочного заспѣвавъ маршовє „Христосъ Воскрєсє“ а сестры зь гостями дѣлили ся сьвяченымъ, жєлаячи собѣ взаимно всего добра и гаразду. — Коли гостѣ трохи покрѣпили ся, настала тишина, бо теперъ зачала пописовати ся молоденька руска школа ньюйорска, котру передъ мѣсяцемъ заложили и провадять два разы вь тижни о. Н. Подгорєцкій и п. Юрій Подсѣдочный. Дѣти: Єва Врода, Ів. Парилякъ, Пейко Анна М. Питрко вѣддеклямовали хорѣмъ „Якъ то мило, якъ то люблю на родинѣ жити“, опѣсля найменшій школярки Корѣнь Марія и Пейко М. вѣдспѣвали „Минула Зима“, а цѣла ньюйорска школа „Боже Всевышній“, вѣдтакъ вѣддеклямовавъ М. Питрко „Ой учи ся“, а всѣ вѣдспѣвали пѣсєньку „Куку, куку“. Опѣсля Іванъ Лазорчикъ зь Нью-Йорку вѣддеклямовавъ зовсѣмъ удачно довгу поезію „Вь сѣвѣ за очі“, котру всѣ выслушали зь найбільшою увагою.

П. Павло Зятікъ зь Нью-Йорку вѣддеклямовавъ патристичный стихъ Ос. Федьковича „Украина“, а опѣскамъ не було кѣнца, коли выступивъ найстаршій школяръ джерзисетскій Тимко Сандовичъ и вѣддеклямовавъ „Хрунь все хрунемъ“, вь котрѣмъ оновѣдає ся, якъ гада нѣсь сьвяченє и по дорожѣ выпало єму вь болото печєне „хрунѣтько“. Вѣдтакъ хоръ вѣдспѣвавъ „Где срьбѣоленый Сянь плывє“. Дуже удачно выпала бесѣда Мих. Сидора зь Джерси Сити, котрый вь имени клубу 4-охъ Михайловъ привѣтавъ всѣ сестры и вказивъ на историчєе значѣє сь. Ольги першої Христ. княгинѣи на Руси, и вьзивавъ, абы сестры не дали ся нѣколи баламутити ворогамъ и перекичникамъ, и чтобы старали ся вєспѣльно о якъ найбільшій зрѣстѣ братства. єще промовляя Іванъ Молчакъ вѣдгов. Зоря зь Нью-Йорку, Д. Голодь вѣдъ бр. сь. П. и Павла зь Джерсєсити и Вислѣ Являкъ, секр. Союза зь Елизабєтѣ, Н. Дж.

Потѣмъ хоръ вѣдспѣвавъ „При винѣ“, вь котрѣй партію сольову вѣдспѣвавъ добре С. Сѣмковъ. Вѣдтакъ Люблина Бульбєска, прѣдєсєстр. бр. сь. Ольги вь Бруклинѣ вѣддеклямувала зь житємъ „Слава Руси“.

На сьвяченє прибули окрѣмъ сестеръ ньюйорскихъ всѣ чєснї Русины зь Нью-Йорку, 4 делегатѣвъ вѣдъ Зорѣ, 5 делегатѣвъ вѣдъ молод. клубу 4-охъ Михайловъ, 2 зь бр. сь. П. и П. 2 вѣдъ парохіи а 8 вѣдъ сестр. бр. зь Джерзєсити, 4 делегатки зь Бломфилдѣ, 1 зь Елизабєтѣ вѣдъ бр. сь. Ольги, 1 зь Бруклина, и єще колька гостей зь Джерзи Сити.

Словомъ, цѣле торжєство выпало якъ найкраспє, а закончивъ єго горячєе бєсѣдокъ о. Павло Тимкевичъ, и всѣ зѣбраніи при сьвѣвѣ „Христосъ Воскрєсє“ зачали розходити ся домѣвъ вь якъ наилучшѣмъ настрою.

Сестры ньюйорскіи, заохочєніи, поднесєніи успѣхомъ сего торжєства, ухвалили устроити балъ днѣ 16. мая вь томъ самѣмъ домѣ на домиетовымъ пп. Маріа Тузъ, Аннѣ Медвѣдѣ и Иванови Парилякови, за те що старались, абы все выпало якъ найкраспє. — Опѣсля джерзисетскій хоръ подѣ управою п. Юрія Подсѣдочного заспѣвавъ маршовє „Христосъ Воскрєсє“ а сестры зь гостями дѣлили ся сьвяченымъ, жєлаячи собѣ взаимно всего добра и гаразду. — Коли гостѣ трохи покрѣпили ся, настала тишина, бо теперъ зачала пописовати ся молоденька руска школа ньюйорска, котру передъ мѣсяцемъ заложили и провадять два разы вь тижни о. Н. Подгорєцкій и п. Юрій Подсѣдочный. Дѣти: Єва Врода, Ів. Парилякъ, Пейко Анна М. Питрко вѣддеклямовали хорѣмъ „Якъ то мило, якъ то люблю на родинѣ жити“, опѣсля найменшій школярки Корѣнь Марія и Пейко М. вѣдспѣвали „Минула Зима“, а цѣла ньюйорска школа „Боже Всевышній“, вѣдтакъ вѣддеклямовавъ М. Питрко „Ой учи ся“, а всѣ вѣдспѣвали пѣсєньку „Куку, куку“. Опѣсля Іванъ Лазорчикъ зь Нью-Йорку вѣддеклямовавъ зовсѣмъ удачно довгу поезію „Вь сѣвѣ за очі“, котру всѣ выслушали зь найбільшою увагою.

Зь Филадельфіи, Па.

Вь недѣлю 12-го Цѣтня вѣдбудувъ ся у насъ мѣсячний митингъ членѣвъ Руского Народного Союза, на котрѣмъ то посидженю, завдяки щирѣй працѣ пана Теодора Кохана, приступило до Р. Н. Союза шѣстьохъ членѣвъ. Сумно, що Русины тутешній отягають ся зь приступованємъ до Р. Н. Союза.

Скитаєсь тутъ одна блудна вѣвгя, та сѣє незгоду помѣжъ рускій народъ розширюванємъ „газетъ“, котру людямъ на силу пхає не пытаючи о прєнумерату. По днѣтъ Богъ, що незадовго прійде конєць єго брудной справѣ, бо люди приходить до познаня, по який дорожѣ хотѣвъ ихъ вести сєй чоловікъ на ихъ згубу, та зробити изъ нихъ царскихъ рабѣвъ на той вѣдѣній землі Вашингтона.

Промома усѣхъ честныхъ Русинѣвъ зѣ Филадельфіи, чтобы були такъ добріи вєпомогати насъ спѣльною працею надъ розширенємъ Р. Н. С. та, чтобы не вѣрили тымъ зрадникамъ, котрі сыплять медовіи (на позѣръ) слова, бо то лашє на ихъ користь, а на народну згубу.

Михайлѣ Ярославичъ, членъ Р. Н. С.

Зь Southwest, Pa.

Може не одєнь цѣкавий знати, що тутъ нового дѣє ся. Воликомъ новини тутъ вѣдѣть. Робота иде неагорпє, люди заробляють ікрасній грошѣи а живуть розмаїто. Однѣ дѣбать про себе та родину и приступаютъ до братства и Союза або Соединєнія (а єсть ту чєтыри рускій братства, два належать до Р. Н. Союза а два до Соединєнія), але богато єсть ще такихъ, особливо молодыхъ хлопцѣвъ, котрымъ не згадує за братство, або яку організацію, бо вѣнь неолєнь скажє, що волятъ за тѣ грошѣи бочку пива, або виски галонъ взяти, то при томъ посѣдити дома, не потребує ся волочити по митингахъ. Я думаю, що каждый чоловікъ хоть якъ бѣдний повиненъ належати до якоїсъ організації, щобъ бути забезпечєний на часъ якої небудь нужды. Велика ганьба для молодыхъ хлопцѣвъ особливо изъ Calumet, Pa., котрі саміи про себе небають заки здоровє служити ажъ вь той часъ якъ вже запѣзно.

Нашого братства митингъ вѣдбудувають ся кожду другу недѣлю по першѣмъ, тожъ не треба розмаїто ся выкручати, але прійти записатися до братства и Р. Н. Союза а будєшь чоловікъ забезпечєний на часъ нужды за пару центѣвъ. Тымъ хлопцямъ якѣсь то не вь головь. Ану на десятого Мая хотѣ стѣ най вѣсь прійде та най вступати до братства и Союза.

Що до новини то тільки що новє, що вь сѣвѣтлѣй тиждєнь мы ту видѣли одного москѣвофѣла. Зь якої причини вѣнь ту взявъ ся не знати, певно єго страшили якъ кѣнь жидѣ. А знаєте по чѣмъ мы єго познѣ-

ли? По сорочцѣ. Здає ся не було кому на Whitney, Pa. єи (т. є. сорочку) перепрати, чѣго бы ся дочєкала навѣвно на Calumet, Pa., то добре що повандруванѣ дальше, тільки облизали ся зѣ пару разъ, бо тутъ ажъ чєтыри братства а вѣнь рихтувань ся ихъ розбити. Але задумавъ ся, покрутивъ рыкомъ тай кажє, я ту не годєнь зробити ничѣго. Бо ту хруня нема, знаєте. На вѣдѣдокъ казавъ, що хрунь будують домѣ для всѣхъ старыхъ знеможєныхъ кацапѣвъ, котрыхъ будуть кєсєлицѣвъ годувати. Достъ легонько мы ся єго позбули, а по другихъ плєйзахъ де зайде витайте єго дѣпше якъ мы.

М. Юцакъ.

Зь Desloge, Mo.

(Вѣдповѣдь паноу Григѣю Рєваковіи на його дописъ помѣщену вь Ньюйорскій „газетѣ“ вь числѣ 15. на другѣй сторѣи.)

Нєрозумный чоловікъ кождогъ ся чѣпить... То и вы панку Г. Рєвакъ чѣпили ся Р. Н. Союза, хотий вамъ такъ далеко до Союза якъ далеко небо вѣдъ землѣ. Пишєтє, що Украина и Украинцѣ то підѣшва на польскій цѣбѣтъ, а я вамъ кажу, що Украина и Украинцѣ то суть окуляры такому мудрому якъ вы, єсли быстє вь тотѣ окуляры вьзѣли на свої очі, тобыстє скоро свою глупѣсть видѣли. А такъ єстє темній зовсѣмъ. Пишєтє щѣсь, жє вы не хочєтє бѣльше бути члєнѣвъ Союза. Не знаю, ци вы такъ знатє писати, ци вѣшь братъ редакторъ такъ набабравъ. Та жє малєстє написати члєномъ, але не члєномъ. Видно, що вы однакй мудрагєлѣ. Каждый зѣ насъ тутъ знає, що вы хочєтє належати до Союза, але не можєтє, бо васъ не примуть нигдє. Отъ хотѣлисте приступити до братства сь. І. Хрєстєтєля вь Bonne Terre, Мс. число Соединєнія 146, то васъ такъ тотѣ члєны вѣдправили якъ вѣдправила Семѣ Головна Конвенція Р. Н. Союза вь Джерзи Сити вашого редактора, сѣ такъ вѣдѣдповѣвъ, якъ бы тѣмъто галл горѣла, не знавъ вь котру сторону вѣткати. Потѣмъ єтє єще хотѣли вступити дѣ нашого братства сь. І. Хрєстєтєля вь Desloge, Мо., що належить до Р. Н. Союза, вѣддѣлъ 50. Алє жє єтє єя бєжали саміи прійти, лємъ єтє письмо написали. 12-го Октобра на митингъ прѣдсѣдатель нашого братства намъ го прочитавъ, то вєго було двѣохъ члєнѣвъ за тымъ, чтобы васъ прийняли. Нашє братство числитъ вєсьмє 70 члєнѣвъ и каждый радо читє „Свѣбѣду“, только вы панцѣо читаетє тѣту Ньюйорску „Брєхню“. Алє дармо єтє зѣбы вышкєрили на Р. Н. Союзъ и на „Свѣбѣду“. Днєсь жє народъ прѣсѣщєний, не дасть єя вамъ за нѣсь водити якъ єтє водили два рокы тому назадъ, що хто до краю вѣйшовъ, то мусѣвъ по арєптахъ сидѣти а то вєсь про вѣше кѣцапєство. То вы панку такий мудрый, що єтє не знатє якъ ся тѣтъ плєйзъ называє, на котрѣмъ мєшкєтє? Вы кажєтє, що мєшкєтє вь Desloge, Мо.; такъ тѣтъ... пѣзѣ сѣ Лєдвѣль а Оєъ який мудры бы дужє знати, кого розуму вы до школы ходили, функи“ складали? тамъ нижє села Мѣсєцовъ якъ єтє були дорожниками? Члєны братства сь. І. Хр. А. В.

Листъ изъ старого краю.

До ситуации.

Нынѣ сходить ся по Великоднихъ фєрїяхъ австрійскій парламентъ, чтобы радѣ далѣ надѣ бюджетомъ и надѣ угодою зь Угорщиною. Правительство находитъ ся вь великомъ клопотѣ; вѣжъ вѣ вѣдзначило прѣзидентѣ министровъ Кєрбѣра одногъ зь найвысшихъ вѣдзнакъ, абы послѣ, видѣчи, якъ воно цѣнитъ теперѣшного проводника министровъ, залишили обєтрукцію, але

и сє мабуть не богато поможє. Вь Чєхахъ кипитъ, чєскій народъ, невдоволеный опортуністичною політикою молодочєскихъ пословъ, подѣ впливомъ горячої агітації радикальныхъ чєскихъ партій, прє молодочєскихъ пословъ, — мѣжъ котрыми такожъ зазначивъ ся розламъ на єкрайныхъ и умѣркованыхъ, — до обєтрукції або до зложєня мандатѣвъ. Вони пѣвнє выберутъ перше — обєтрукцію. Зѣ ухвалєнемъ угоды зь Угорщиною подѣ рождѣ вь Австрії нечувано вєлика пожѣва, особливо-жъ хлѣбъ, тожъ соціалєтѣ

